

[Korsgaard.]

Indflydelse, faar man næppe nogen Sinde at vide. Men den Lovgivning, som man i tidligere Tid havde, var — og det er jo nok Hovedsagen i denne Forbindelse — saa umulig, at det var nødvendigt at tage det Punkt ud af Lovforslaget.

Hvad Sygehusudgifternes Indførelse angaar, har man jo for saa vidt bygget noget videre paa det Forslag, som oprindeligt blev fremlagt, og det saaledes, at det i visse Tilfælde opfordrer til forøgede Udgifter. Her staar vi ved en Ting, der er fælles for alle disse 3 Love. Formelt betyder de ikke større Udgifter for det offentlige, men reelt vil de saa sikkert, som Menneskene nu engang er, som de er, betyde meget store Stigninger i de offentlige Udgifter i Løbet af faa Aar. Hvem der lever længe nok, faar jo at se, om denne Paastand vil vise sig at være rigtig eller ikke; jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at den vil vise sig at være rigtig. Naar derfor den ærede Ordfører for Udvalget ved en eller anden Lejlighed sagde, at det, her sker, kun er en Omlægning, saa viser det, hvor livsfjern det paagældende Medlem, som jo dog ellers har levet paa denne Jord en Del Aar, vedblivende er.

Man kan bedre forstaa, at den højtærede Indenrigsminister kan tænke saaledes, han er jo endnu saa ung; men hvorledes kan den ærede Ordfører virkelig tro andet end, at naar man letter Skatteprocenterne meget væsentligt og oven i Købet indfører Bestemmelser, hvorefter et forholdsvis Faatal af Kommunens Borgere skal betale Udgifterne, saa maa naturnødvendigt Følgen blive, at Udgifterne stiger? Derfor maa jeg mene om hele den Tendens, der ligger i Lovforslaget, at den vil vise sig i det økonomisk svagt stillede Land, som Danmark jo nu engang er, at være et Fejlgreb. Det vil vise sig, at den vil svække Opsparingen og, som sagt, helt igennem gøre Landets økonomiske Stilling vanskeligere.

Maa jeg herefter fremsætte et Par Bemærkninger om det Forslag, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, fremsatte, og da specielt et Par Bemærkninger til de Indvendinger, som i den Anledning blev gjort af den højtærede Indenrigsminister. Jeg maa sige, at jeg egentlig havde troet, at Ministeren forstod mere af sine egne Forslag, end jeg efter disse Udtalelser maa antage han gør. De Oplysninger, der blev givet, og som ikke blev afkræftet af Ministeren, gik ud paa, at Ry Kommune, skønt en stærkt beskattet Kommune, fik et forholdsvis lavt Tilskud. Her-

overfor siger den højtærede Minister, at saa maa man jo se efter, om der ikke hertil er en særlig Grund, og Ministeren fortæller saa noget om, at han har fundet ud af, at der i Ry Kommune bor en rig Mand, og at dette Forhold kan spille ind i det Spørgsmaal, det her drejer sig om. Hvad er det dog for noget Snak? Hvad kommer de to Ting hinanden ved? Det, der er Problemet, er: Hvor meget lettes Kommunen? Hvor meget den paa anden Maade kommer af med, indgaar jo slet ikke i den Udregning, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har stillet op. Hvad kommer det dog Sagen ved, om der saa bor en Millionær eller en Dalermillionær dér, om man vil? Den Argumentation, der her ligger bagved, er for mig et Vidnesbyrd om, at det i høj Grad var tiltrængt, at dette Lovforslag, og vel sagtens ogsaa en Række af de andre, fik en Kommissionsbehandling, hvor ogsaa Ministeren gerne skulde have været med for dog maaske at kunne lære en Del deraf.

Hvad i øvrigt Lovforslaget angaar, viser det sig altsaa, at det hjælper ikke fattige Kommuner i nogen videre Grad, og jeg tør paastaa, at selv med denne Lov er der stor Sandsynlighed for, at Staten kommer til at beskæftige sig med Hjælp til fattige Kommuner. Under disse Forhold synes det mig, at det vilde være saare naturligt, om man fulgte den Vej, som er anvist gennem de Konservatives Forslag: at man venter med at gennemføre et saa gennemgribende Forslag som dette, indtil man kan finde det rigtige Grundlag at bygge paa.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Ministerens Udtalelser om Erhvervenes Skatteudvalgs Udtalelse; som han betegnede som værende skrevet af skattemæssigt set — det var dog vist kun skattemæssigt set — Analfabeter. Jeg maa udtrykke min Beklagelse af, at jeg ikke har skrevet den, og jeg vil samtidig give min Tilslutning til den. Over for Erhvervenes Skatteudvalgs Paastand om, at vi ikke tidligere har haft en kommunal Formueskat, har Ministeren den Dristighed at sige, at Kildeartsbeskatningen er en Formuebeskatning. Kildeartsbeskatningen er netop ingen Formueskat. Saa kunde man lige saa godt sige, at den højere Beskatning af Embedsmænd ogsaa er en Formuebeskatning. Nej, Kildeartsbeskatningen er det, den giver sig ud for: en højere Beskatning af Indtægter, der flyder af visse Kilder. Derfor er det helt hen i det meningsløse, naar Ministeren taler om, at vi har haft en kommunal Formueskat tidligere, og det bliver endnu mere hen i det meningsløse, naar man ved — og det